

تدبیر جهان خلقت

با خدا است

۳ ... یدیر الامر یفصل الایات لعلکم بلقاء
ربکم توفون .

: امور جهان آفرینش را تدبیر میکند و آیات
خود را برای شما تشریح مینماید تا شما بمرای
(رساناخزین) ولقاء پروردگار خود را فهمیده باشید .

این فرایار آیه آخرین قسمت آنست و در این قسمت روای دو مطلب تکیه شده است :
۱- تدبیر جهان آفرینش از آن خدا است .

۲- عذر از تشریح آیات خلقت توجه دادن هر دم به روز مناخزین است .

در پایان قسمت نجاست تعارف قرآن اینست که تدبیر جهان خلقت از آن خدا است ، گاهی با
این مطلب را با جمله «یدیر الامر» (تدبیر) مور خلقت (با او است) (یعنی مینمایند) (۱) و گاهی با
جمله «له ملک السموات والارض يحيى ويميت وهو على كل شبيه قدير» (۲) یعنی «حکومت
آسمانها و زمین در دست او (خداآنده) است ذنده میکند و میمیراند و بر همه اثیاء قادر است»
به حسابه تدبیر و اشاره میکنند .

ظاهر این آیات ، که تدبیر جهان خلقت را بخدا نسبت میبخشد ، روشن است ولی کنه و

حقیقت آن شاید برای گروهی «بهم و نامه هو» باشد .

گروهی تصویر کرده اند که هدف از این آیات اینست که «فاعل مستقبل و بلا دامنه همه
رویدادهای طبیعی خود خدا است ، و خدا بعلوه مستقبل و بدون وسایط اسباب و عمل ، آنها را
ایجاد میکند » بنابراین نزول برف و باران ، شکفتن درختان گردش «هر و ماه ، و زش بادها» پدید
آیدن طوفانها و زمین لرزهها و ... همگی فعل و اثر مستقبل خود خدا است . و هیچ نوع علت
و سبب طبیعی در پدید آمدن این حوادث در کار نیست .

روی این نظر خداوند جانشین علل و اسباب طبیعی است . اعتقاد به چنین خدایی که

(۱) پرس آید های ۳۱ و ۳۲ - سجد آید (۵) (۲) حدید آید

همه کارهارا بطور مستقیم خود او انجام میدهد، همچنان اذایات هر نوع علت طبیعی و سبب مادی
بی نیازمی باشد.

درینهای فلسفه و متکلمین جز اشعار کسی چنین عقیده‌ای ندارد آنکه منکر و نقی
کننده هر نوع سبب مادی بوده، پوپولیزه گرمه گردیده آنکه در آن برخلاف اسطله فعل خدا میدانند
دانش را کوچکترین دخالت در آن تبدیل نموده جراحتکه میگویند عالت الهی بر این جاودی
شده که پس از پذیرفته آش، حرارت وجود آید به اینکه آن در آن دخالت دارد.

از کارهای این هر نوع سبب مادی، گفته است ایشانکه مختلف وجودات و مرجع آیات قرآن
(۱) میباشد، موجب آشت که گردیده از ماده‌ها آن دستاویز قرار داده و به خدا پرستان چنین
حسله کنند که:

اعتقاد به خدا مولود جهل و ندانی شریعه علل طبیعی است پس روزگاری روابط عالی
و مخلوقات طبیعی را کشف نکرده بود فوراً بست بدامن اوهام بود و برای حوات جهان
علتی‌ای غیر مادی در عالم پندار خود می‌ساخت.

ولی اگر گون که روابط موجودات جهان، میکنی پس از پذیرفته گردیده است (۲)

چاهی خود را پر این علمی داده‌اند، عقبه بسیار کم فروخت گردیده است.

ناگفته بیدامت یک چنین طرز نظر که مادها به خدا پرستان نسبت میدهند اتفاقی ای
است که کتاب اسلامی مسلمانان و فاسقه اسلامی و کتابهای علوم طبیعی آنکه برخلاف آن کوئی
می‌بینند و اگرچه نظر امکنت شمارد، روای انتبه باش که اینکه پس از اینکه می‌بینی
آنرا به حساب خدا پرستان جهان گذارد.

ولی باشد توجه داشت که اعتقاد بنای این علل طبیعی در میان موجودات جهان، و اینکه
هر پذیرفته طبیعی، یک علت مادی دارد، و چنان آن‌قدر هم پیوسته متشل. و مسلو از اینها و
مخلوقات مادیست، هر گز مانع از آن نیست که حافظ و تکیه‌گران سکان آفرینی، بیدید
آنکه این کیان، قدرت و اوان ایمان پخش جهان هستی، خدا یا شد که حکومت علله خلقت
در دست اوست ولذا در آنکه مورد بحث پس از پیان مظاهر قدرت آفرینش آسمان و گردش
اجرام آسمانی و فرماید وید بر الامر.

و بحیاد روتینر: یک فرد الهی در عین اینکه در تمام قوانین علیم که در علوم طبیعی
به دستیت شناخته شده، ایمان دارد، یا بنی حقیقت نیز ایمان داشت دارد که بهان ماده،
پالان قوانین و خصوصیات، پالان اسباب و عمال، و اینکه به آفریدگاری میگردید، که سلطنه

(۱) در تفسیر آیه چهارم اذ این مورد مشروح این قسم را خواهد خواند.

(۲) به کتابهای اصول مقدماتی فلسفه و فرقه و اصول مادی هر ارجح شود.

کننده این سهان و پدیده آنده این اسباب و مسیبات، است و تمام ظاهر هستی از علایم معلولات
طبیعی از او امام گرفته، و طبق مشیت واراده او انجام وظیفه میکنند. او هرچه را که اراده
کند با آفرینش علی مادی آن جامه عمل باشند و پوشاند
هدف انتشار بعض آیات چیست.

دوین قسم از این فرایند جماعت «یافصل الایات» است نخست باید توجه نمود که معمود
از آیات آیه‌های قرآنی و با عووم آنچه که در کتب دیگر آسمانی وارد شده است؛
نیست - بلکه معمود همان آیات تکوینی خلقت است، از قبل بر افراد شن آسمانها، استپلای
بر عرض قدرت، رام ساختن آفتاب و ماه، گردش محدود اجرام آسمانی، که پیش از اینچه
درینهای آیه، بیان شده‌اند.

و پیاره دیگر، معمود از آیات تکوینی است نه آیات تشرییمی.

ولی معمود از این تفصیل همان تشریع و بیان قولی و کتابی است بعنی خداوند آیات کون
و محابی جهان آفرینش را در اینجا بیان و تشریع میکنند اشنا از این رهکنند بدروزستاخون
و لقاء خود، مؤمن و معتقد گردانند.

چنگونه این آیات ما را بر روز استاخیر راهنمایی میکنند؟
پلک اینکه: هر گاه این کاخ میتوون، و گردن، ماده‌های، برای هدی انجام گرفته
است و عده و یا یکی از اهداف خلقت، امکان استقرار احیات انسان در روی زمین است اور
این صورت خلقت انسان بیز باشد دارای هدفی باشد ذیرا چگونه میتوان تصور کرد که
خداوند حکیم جهان را برای انسان آفریده باشد ولی در خلقت انسان هدف وجود نداشته باشد.
ایرانی و مطالعات اذ این جهت خداوندیس از پیان و تشریع کاخ خلقت: چنین تبیجه میگیرد: «یافصل
الایات لعلکم یلقاء ربکم توغنوون: مایا بیان و تشریع دهور خلقت میخواهیم شما را
به روز استاخیر که روز تحقق عده از خلقت انسان است مؤمن و معتقد سازیم.

و از دیگر اینست که نکر و اندیشه در این نظام شگفت انگیز، هر نوع شک و تردید
را در اینکان ذنده کردن مردگان بر طرف می‌آزند ذیرا خدایی که نموده قدرت او در کاخ
عظیم می‌سون و تخریب ماه و پیر است، و همراه بر عرض قدرت استیلاه دارد و بیدون تردید
میتواند مردگان را زنده نماید. در برخی از آیات باین اندیشه خلقت انسانی شریع نموده است
چنانکه می‌فرماید: «خلق السموات والارض اکبر من خلق الناس و لکن اکثر
الناس لا یعلمون (غافر - ۵۷). خلقت آسمانها و (مین از خلقت مردم) همتر است ولی
پیشتر مردم از آن خبر ندارند.